

Seara de muzică

Jean Moscopol doboară republica sovietică

Luni, 30 decembrie 2019

1. Introducere despre Jean Moscopol

Bună seara! Bine ați venit la seara de muzică dedicată cântecelor în spirit anticomunist ale lui Jean Moscopol.

Maestrul Jean Moscopol, pe numele său real Ioan Moscu, s-a născut în 1903 la Brăila și a murit în 1980 la New York. Cunoscut în anii interbelici ca un cântăreț de muzică ușoară, în 1947 a fugit din România, ajutat de actrița Elvira Popescu, stabilită la Paris. O vreme a stat prin mai multe orașe europene și, eventual, s-a stabilit la New York. În exil a înregistrat seria de cântece pe care o vom asculta în această seară. Moscopol a fost activ în rândul românilor exilați. Din numeroasele sale angajamente amintim participarea lui cu un concert în cadrul evenimentului românesc de la New York din anul 1958, prilejuit de Ziua Națională a României, 10 Mai, care fusese proclamată *Remember Romania Day* de primarul orașului New York, Robert F. Wagner.

Versurile lui Jean Moscopol sunt pline de originalitate, ironie și umor. Vă rugăm ca, ascultându-le, să aveți în vedere că orice asemănare cu realitatea este o pură întâmplare.

Vom începe seara cu piesa *Guvernul comunist*, care ilustrează atitudinea primilor colaboratori ai ocupantului sovietic.

2. *Guvernul comunist.*

I.

Ce frumoasă este viața,
când ești chior și prost ca țâța!
Și ajungi din potcovar
În Guvern subsecretar!

Refren I:

*Ce frumos e când vin rușii
Și îți spun din dosul ușii –
Cum să vorbești, cum să taci?
Și pe-apostolul să faci!* (bis x2)

II.

Ce frumoasă este viața,
Când să spui, te ține ața!
Că ne vine, bat-o vina!
De la Răsărit lumina!¹

Refren II:

*Ce frumos e să ai ceafă!
Și de la Soviete leafă.
Să fii frate cu dușmanul.
Și să-ți zică Sadoveanu!* (bis x2)

¹ Referile la articolele lui Mihail Sadoveanu.

III.

Ce frumoasă este viața,
Când nu te apucă greața!
Să-i tot perii pe intruși.
Și să-i tămâiezi pe ruși!

Refren III:

Bălăceanu te numești
Fiindcă-n țara RPR-istă –
Cu nesaț te bălăcești,
În mocirla comunistă! (bis x2)

3. Despre un „tovarăș de drum”: Petru Groza (1884-1958).

Cu toții știm cum a ajuns la putere, la 6 martie 1945, guvernul Petru Groza, punând capăt regimului democratic pe care generalii Constantin Sănătescu și Nicolae Rădescu îl asiguraseră după 23 august 1944. Petru Groza nu era membru al Partidului Comunist din România, dar a inclus în guvern un membru marcant al PCdR, Gheorghe Gheorghiu-Dej, care a primit portofoliul de ministru al Comunicațiilor și Lucrărilor Publice.

În 1945, Petru Groza avea 61 de ani. Născut în Hunedoara, participase la Marea Adunare de la Alba Iulia de la 1 decembrie 1918. Membru al Partidului Național Român, a migrat la Partidul Poporului și a fost ministru în guvernele generalului Averescu. În 1933 a fondat Frontul Flugarilor, un partid de stânga care s-a alăturat unei alianțe a partidelor antifasciste. Respectiva alianță l-a propulsat pe Groza în guvernul Rădescu, în poziția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. De aici până la numirea lui în fruntea unui guvern servil față de ocupant nu a fost decât un pas.

Ce a urmat știm: greva regală din august 1945 nu a fost sprijinită de Marile Puteri. De la desființarea cadrelor loialie Coroanei din Armata Regală, la falsificarea alegerilor, la arestarea fruntașilor țărăniști – totul a corespuns unui plan care a culminat cu ordinul de la Kremlin de a înlătura ultima instituție care stătea în fața instaurării depline a comunismului: Coroana. La 30 decembrie 1947, Groza și Dej au smuls cu forța actul de abdicare al Suveranului și au proclamat Republica, printr-o serie de falsuri și ilegalități.

Groza era o figură atipică. Se mândrea cu un doctorat în Drept, juca tenis, făcea bancuri lipsite de eleganță și, la moartea lui, în 1958, a avut parte de o slujbă ortodoxă. Vom vedea cum îl portretizează Jean Moscopol.

4. *Petru Groza, sluga.*

I.

Ce frumoasa este viața

Când joci tenis dimineața

Iar la prânz te deranjezi

Să-ți dea rușii să semnezi

Ce bine-i să-ți zică ție

Doctor în chinezărie

Și în prezidiul cel nou

Petre Groza în loc de bou (bis)

Ce frumoasă este viața

Când te plimbă ca paiața

Rușii pe la Moscova

Și pe la Varșovia

Ce frumos e când servești

Interesele rusești

Iar în țară neamu'-ntreg

Îți zice Gheorghiu Jeg (bis)

Ce frumoasă este viața

Când lași foarfeca și ața

Și din maister croitor

S-ajungi sovrom dictator

Să te potrivești cu Liuba²

Ca cu roiul și cu buba

Să fii sovieto-lingescu

Și să faci pe Chișinevscu³ (bis)

² Liuba Chișinevschi (1911-1981), președintă a Femeilor Române Antifasciste, membră în Prezidiul Marii Adunări Naționale, vicepreședintă a Comisiei Controlului de Partid și o apropiată a Anei Pauker.

³ Iosif Chișinevschi (1905-1963), născut Jakob Roitman, a luat numele soției sale. A fost vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al României și membru al Comitetului Central al PCR.

5. Despre falsificarea alegerilor din 19 noiembrie 1946 și dirijarea momentelor alectorale ulterioare.

În timpul campaniei electorale din 19 noiembrie 1946, blocul condus de comuniști a avut ca slogan: *Votați soarele!* Au anunțat că au primit aproape 70% din voturi, adică aproximativ 5 din 7 milioane. Ulterior, istoricii au demonstrat că alegerile au fost falsificate. În următoarele alegeri parlamentare, din 28 martie 1948, a început fenomenul câștigării unui procent apropiat de totalul sufragiilor. Despre acest fenomen cântă, în continuare, Jean Moscopol.

6. Farsa alegerilor.

Comuniștii țin prelegeri

Și te cheamă la alegeri

Ca să alegi vrei-nu vrei

Tot pe cei aleși de ei.

Tralalai...

După vot încep minciuna

Cu-ață albă ce-i cusută

Că-n alegeri totdeauna

Ei obțin sută la sută.

Tralalai...

Prin alegeri înțelegi

Să alegi când ai ce-alege

Dar la comuniști alegi

Fără s-ai de unde-alege.

Tralalai...

Așa-s comuniștii toți

Mari tâlhari, escroci și hoți

Toți în parte și-nțelegeri

Toți în presă și-n alegeri

Tralalai...

7. Despre eșecul planificării economiei și a societății.

Regimul totalitar comunist nu a adus bunăstarea promisă.

La finalul unei analize despre situația economică a României sub regimul totalitar comunist⁴, profesorul Pascu Vasile lansează o întrebare legitimă: „Cum se poate explica faptul că un regim care a avut totul la dispoziție și sub controlul său – putere politică, populație înregimentată comenzilor sale, propaganda, îndoctrinare de la nivel de grădiniță, instituții de constrângere și represive, resurse materiale și financiare în totalitate – să aducă o țară la un asemenea nivel de sărăcie la care ajunsese România în 1989 (...)?”⁵.

⁴ Conform Constituției din 1965, art. 13, „statul socialist român (...) Organizează, planifică și conduce economia națională”, , apud Gheorghe Sbârna (coord.), *Constituțiile României. Studii*, Târgoviște, Editura Cetatea de Scaun, 2012, p. 249.

⁵ Pascu Vasile, *Regimul totalitar comunist în România (1945-1989)*, București, Editura Clio Nova, 2007, vol. II, p. 677.

Acest peisaj este portretizat de Jean Moscopol în felul în care îl vom asculta în continuare.

8. Gheorghiu-Dej și Hrușciov sau Totu-i perfect.

(sună telefonul)

Alo, alo, dă-mi Primăria

Pe controlorul delegat

Aici Gheorghiu, Președinția

Cum stăm cu cota către stat?

Totu-i perfect, tovarășe ministru

Totu-i perfect, totu-i perfect

Doar un defect, tovarășe ministru

Se întâmplă câte-un mic defect

Cota o predă, cu mic și mare

Însă pe drum, cota dispare

Încolo aici, tovarășe ministru

Totu-i perfect, totu-i perfect

(sună telefonul)

Alo, alo, dă-mi Casieria

Să prind contabilul, imediat

Aici Gheorghiu, Președinția

Cum stăm cu impozitul la stat?

Totu-i perfect, tovarășe ministru

Totu-i perfect, totu-i perfect

Doar un defect, tovarășe ministru

Se întâmplă câte-un mic defect

În RPR, fără condiții

Astăzi dă biru' cu fugiții

Încolo aici, tovarășe ministru

Totu-i perfect, totu-i perfect

(sună telefonul)

Alo, alo, dă-mi Pușcăria

Direcția celor arestați,

Gheorghiu, Președinția

Cum stăm cu cei amnistiați?

(pauză)

(sună telefonul)

Totu-i pierfiect, tovarășe ministru

Totu-i pierfiect, totu-i pierfiect

Doar un diefiect, tovarășe ministru

S-a agravat și-i cam infiect

*De când dădură-ți amnestie
Nu mai ie loc în Pușcărie
Încolo aishi tovarășe ministru
Totu-i pirfiet, totu-i pierfiet*

(pauză)

(sună telefonul)

Helău, helău

Dă-mi ministieru'

Hrishciov aishi la apirat

Dă-mi pi Ghiorghiu, pi premieru

Ascultți, bă, cum miergi-n stat?

Totu-i perfect în RPR, stăpâne

Totu-i perfect, totu-i perfect

Dar uneori avem și noi, stăpâne

Pe ici, pe colo, un defect

Toți muncitorii fac sforțări

Dar nu ne dau acumulări

Țăranii dau cotele, dar

În drum spre noi ele dispar

Contribuabilii plătesc

Dar perceptorii nu-i găsesc
Și-n lagărele de arestați
N-avem loc pentru amnistiați

Încolo aici, în RPR, stăpâne
Totu-i perfect, totu-i perfect
Kak, kak

9. Despre sărăcirea țării.

Se știe că, în anii '80, obsesia lui Ceaușescu pentru plata datoriei externe a impus condițiile de viață cele mai grele românilor, obligați să stea în frig și foame. Dar sărăcirea țării s-a făcut gradual, prin incompetența, ticăloșia și reaua voință a unor falsificatori care raportau date mincinoase despre economie.

Comuniștii au introdus cartelele. Jean Moscopol prezintă o lume în care totul se lua pe cartelă, inclusiv... foaia verde.

10. Foaie verde pe cartelă.

Foate verde de cartelă
Cică toți mâncăm franzelă
Și când colo în RPR
Statul mare hoț cum e
Umblă tot cu shakar – makar
A retras cartelele
Și-a introdus tichetele

Și la pâine, și la zahăr

De când nu mai sunt cartele

Și de când nu mai ai belele

Și când azi în RPR

Liber poți mânca orice

Căci viața-i mult mai bună

Și opt zile de-ai mâncat

După noul-vechi la stat

Ți-ai dat leafa pe o lună

Radio București grăiește

Cine bea apă, nu greșeste

Dacă radio pofteste

Întrebăm și noi, firește

Statul hoț și porc de câine

De ce ia de la țărani

Grâu pe 28 de bani?

Și ne ia doi lei pe-o pâine?

11. Despre falsurile raportărilor și dezinformările tactice.

Propaganda comunistă prezenta o țară în care curge lapte și miere, deși, în realitate, oamenii trăiau în mizerie. Despre minciunile din mass-media comuniste cântă Jean Moscopol.

12. Radio București ne minte.

Slugi vândute lui Hrușciov
Ne spun numai sovromsnoave
Și alte radio-brașoave

Tralalai...

Voi, ai Moscovei bandiți
Și sovieto-paraziți
Lumea ca s-o păcăliți
Cu minciuni vă tot făliți

Tralalai...

Ș-adevărul că mințiți
Însă voi ni-l dovediți
Când emiteți paraziti
Ca să nu fiți dezmințiți

Tralalai...

13. Despre „trădările tovarășești”. Cazul Lucrețiu Pătrășcanu.

Comuniștii au fost, în mare parte, oameni lipsiți de onoare. Cazul avocatului Lucrețiu Pătrășcanu, condamnat la moarte pentru că era un pericol pentru puterea de la 1947, este unul din multele exemple de

trădări ale comuniștilor români care se găsesc din plin la comuniștii sovietici.

Lanțul trădărilor este descris de Jean Moscopol într-un mod magistral.

14. Țara comunistă sau Roata lumii.

I.

Într-o țară comunistă

Când ești fire arivistă

Și-ai un caracter sinistru

Poți ajunge repede ministru

II.

După ce-ncasezi la prime

Și te faci părtaș la crime

Ești băgat la închisoare

Și-apoi condamnat... pentru trădare

Refren:

Roata lumii se-nvârtește țac-țac-țac

și-orice crimă se plătește țang-țang-țang

Comunismu-ntâi te-ajută: tac-tac-tac

Și apoi... te execută... pac-pac-pac

III.

Așa după Raic și Slavski,
Stalin curăță pe Slanski,
Iară Malenkov pe Beria,
Ca să nu-l mai supere cu peria!
După Beria, Malenkov,
Curăță pe Abakumov,
Apoi a venit Hrușciiov,
Și l-a mazilit pe Malenkov.

Refren:

Roata lumii se-nvârtește țac-țac-țac
și-orice crimă se plătește țang-țang-țang
Comunismu-ntâi te-ajută: tac-tac-tac
Și apoi... te execută... pac-pac-pac

IV.

Când sovieto-comitetul
Îți cere-autoportretul
Asta-i semn că nu-i mai placi
Și c-autocritica ai să-ți faci!

V.

După ce găsec ei buba

Urmează autoduba
Și-apoi toata istoria
Se termină cu autopsia.

Refren:

Roata lumii se-nvârtește țac-țac-țac
și-orice crimă se plătește țang-țang-țang
Comunismu-ntâi te-ajută: tac-tac-tac
Și apoi... te execută... pac-pac-pac

15. Subordonarea autorităților ecleziastice de către regimul totalitar comunist – mit sau realitate?

Atitudinea autorităților ecleziastice față de regimul totalitar ateu a fost când aspru criticată drept colaboraționistă, când apărată drept având scopul de a salva ce se mai putea salva.

Justinian Marina a fost ultimul Mitropolit al Moldovei, investit de Regele Mihai la 22 decembrie 1947, într-o ceremonie petrecută în Sala Tronului de la Palatul Regal din București. După moartea patriarhului Nicodim Munteanu, Marina a devenit întâistătătorul Bisericii Ortodoxe. Jean Moscopol nu-l iartă, alăturându-se celor care-l numesc *Patriarhul Roșu*. Astăzi, memoria contemporană este mai îngăduitoare, găsindu-i circumstanțe atenuante. Totuși, vom trăi sentimentul epocii, redat prin vocea lui Moscopol.

16. Patriarhul comunist.

Justinian, zis și Marina, e cel mai curios creștin,

Umblă crai cu limuzina, și se-nchină, la Kremlin.
Patriarh el se numește, și-al Bisericii chiriarh,
Și ca culme, de nu roșește, că-i sovieto-patriarh.
Tot ca el, mitropolitul, clerului moldoveniesc,
Că-i Rusan⁶, zice-ipocritul, și când colo!, e rusesc.
Ca Marina, Preasfinția, n-a roșit nici un moment,
Când a spus, că România, azi e stat independent.
Iartă Doamne, întreg stolul, de vânduți și păcătoși,
Cum e turcul și pistolul, la fel sunt și-ei cuvioși.
Când Sovietele ordonă, ei pe dracu-n patru fac,
Și spun la minciuni o tonă, ca să le fie pe plac.
Doamne Sfinte, Te îndură, de poporul Tău român,
Și îi bagă pumnu-n gură, patriarhului păgân.
Că-i Marina, dacă minte, patriarhul cel imund,
Marinar, fă-l Doamne Sfinte, și trimite-l drept la fund.

17. Încheiere

Încheiem seara cu un cântec dedicat sentimentului românesc.
Vă invit să-l ascultăm în picioare.

18. *Tot ce-i românesc nu piere*

Graiul dulce ce ne înfrățește,
Niciodată nu va fi uitat,

⁶ Sebastian Rusan, episcopul Maramureșului în 1947, devenit mitropolit al Moldovei (1950-1956).

Căci în el se-ascunde și trăiește
Tot ce-i mai frumos și mai curat.

Pe câmpie și în munți răsună
Glasul vitejesc, clocotitor,
Care toate inimile-adună,
Pentru un destin nemuritor.

El este goarna ce n-o auziți
Și spune tuturor celor despărțiți:
Tot ce e românesc nu pierе
Și nici nu va pieri.

Oricât vom îndura
Jurăm să fie așa!
Căci tot ce-i românesc nu pierе
Și nici nu va pieri.

Românul știe să înfrunte ceasul greu,
El crede în dreptatea lui și-n Dumnezeu.
Când țara viața ne va cere,
Noi i-o vom dărui.

Când ceasul va sosi,

Noi să plătim vom ști.
Căci tot ce e românesc nu pier
Și nici nu va pieri!

Reînvie-n mine tot trecutul
Plin de tinerețe și avânt,
Glasul celor ce și-au dat tributul
Iarăși ne trimite-al lor cuvânt.

Peste soarta noastră neclintită
Orișice furtuni se vor zdrobi,
Luminând a neamului ursită,
Soarele din nou va răsări.

Români, fiți gata când veți auzi
Semnalul care vă va dezrobi!
Tot ce e românesc nu pier
Și nici nu va pieri!
Oricât vom îndura
Jurăm să fie așa!

Căci tot ce-i românesc nu pier
Și nici nu va pieri!
Românul știe să înfrunte ceasul greu,

El crede în dreptatea lui și-n Dumnezeu.

Când țara viața ne va cere

Noi i-o vom dărui,

Când ceasul va sosi

Noi să plătim vom ști!

Căci tot ce e românesc nu pierе

Și nici nu va pieri!